

روایت کرباسچی از قانون مشاغل حساس

قانون دوتابعیتی به صلاح کشور نیست

مشکل اصلی کشور این نیست

که فرزند کسی خارج زندگی می‌کند

دبیرکل پیشین حزب کارگزاران سازندگی در خصوص حواشی اخیر پیرامون استعفاي مسئولان و قانون مشاغل حساس اظهار داشت: این‌ها در حقیقت جنگ‌های تبلیغاتی‌اند که مخالفان و موافقان دولت هر روز از این‌گونه سخنان مطرح می‌کنند؛ مسائلی که واقعا نمی‌توان بر پایه آنها تحلیل جدی ارائه داد. همیشه در همه دولت‌ها عده‌ای چنین شایعاتی راه می‌اندازند. خبرآنلاین نوشت: غلامحسین کرباسچی گفت: به نظر من، رسانه‌ها دست‌کم آن‌هایی که دلسوزی دارند نباید به این حواشی دامن بزنند، بلکه باید بیشتر تمرکز کنند بر اینکه دولت حواسش را جمع کند تا برنامه‌هایش را اجرا کند، به وعده‌هایی که به مردم داده عمل کند. گرفتاری‌های مردم را برطرف کند و برای نارسایی‌های موجود در کشور، تا جایی که می‌تواند، راه حل پیدا کند. غلامحسین کرباسچی بیان داشت: این حرف‌های تبلیغاتی از قبیل اینکه یکی استعفا داده، دیگری نداده، یکی چنین است و دیگری چنان، تنها حواس مسئولان را پرت می‌کند و هم‌زمان ذهن مردم را مشغول می‌سازد. مردم باید تمرکز خود را بر رفع گرفتاری‌های زندگی‌شان بگذارند و همین‌ها را از دولت و مسئولان مطالبه کنند. واقعا امروز اگر با هر فردی صحبت کنید، مجموعه‌ای از مشکلات جاری کشور را می‌بینید که بر زندگی‌شان اثر گذاشته و این‌ها مطالبات است که باید دائم از دولت خواسته شود. وی در خصوص حواشی ایجاد شده پیرامون محمدرضا عارف‌افود: نمی‌دانم این حرف‌ها درست است یا نه. در مورد آقای عارف با هر فرد دیگری معتقد کم این قانون و آنچه به تصویب رسیده، در جهت خیر و صلاح کشور نیست. حال اگر کسی یافزندش زمانی خارج از کشور بوده، یا در شرایطی خاص زندگی کرده، اما خودش نیروی کارآمدی برای کشور است و می‌تواند گرهی از مشکلات مردم باز کند، چرا باید به این موارد گیر بدهیم که فرزندش آنجا به دنیا آمده یا دخترش آنجا ازدواج کرده است؟ من با این نوع نگاه چندان موافق نیستم.

نفوذی‌ها با ظاهر مکتبی

کرباسچی درباره قانون دوتابعیتی اظهار کرد: این قوانینی که در مجلس تصویب می‌شود، بیش از آنکه در خدمت کشور باشد، جنبه سیاسی دارد و تأثیر چندانی در سرنوشت مملکت ندارد. اگر بحث نفوذ یا جاسوسی باشد، این‌گونه افراد معمولا منبع نگزنی نیستند. کسانی که بخواهند جاسوس تربیت کنند، معمولا به دنبال نیروهایی با ظاهری کاملا حزب‌اللهی هستند، کسانی که هیچ‌یک از افراد خانواده‌شان خارج از کشور نبوده‌اند و ظاهرشان کاملا منطبق با معیارهای ظاهری رسمی است. وی ادامه داد: اگر کسی بخواهد جاسوس یا نفوذی را شناسایی کند، دقیقا باید به همین‌ها نگاه‌آقای ظریف یا آقای عارف که ابتدای انقلاب تاکنون نیز همین بوده است. کسانی که حزب جمهوری اسلامی را منفرج کردند، آن‌هایی که نخست‌وزیری را منفرج کردند، و دیگر نفوذی‌ها در دستگاه‌های مختلف، همه افرادی بودند که ظاهری کاملا مکتبی و حزب‌اللهی برای خود ساخته بودند. کرباسچی درباره ظریف و عارف بیان کرد: حال اینکه مثلا آقای ظریف یا آقای عارف که شخصیت‌های شناخته شده‌ای هستند فرزندشان در خارج به دنیا آمده یا مدتی آنجا زندگی کرده، این‌ها چیزی جز جنجال سیاسی نیست و اثر دیگری هم ندارد. او با اشاره به قانون مجلس عنوان کرد: فرض بفرمایید یک فردی فرزندش آنجا به دنیا آمده، آنجا زندگی کرده، با احتی اقامت داشته؛ تمام این حرف‌ها جز ایجاد جنجال‌های سیاسی، هیچ اثر دیگری ندارد. این قانون‌ها نیز در عمل نه در خدمت مردم؛ نه در خدمت کشور؛ بیشتر قوانینی با اهداف و انگیزه‌های سیاسی هستند. حالا حتی اگر چنین موضوعی صحت هم داشته باشد، رسیدگی به آن وظیفه دستگاه قضایی و دستگاه‌های نظارتی است، نه اینکه در مجلس جنجال بشود. روشن است که این‌ها دعواهای سیاسی است که برخی می‌خواهند ببیندازند. انتظار هم نیست که آقایان در مجلس کاری کنند که دولت بتواند با خیال راحت و بدون دغدغه به مشکلات فراوان کشور برسد. این فعال سیاسی اصلاح طلب با اشاره به شرایط فعلی کشور آن‌چنان داشت: در چنین شرایط استثنایی پس از این همه تهاجم خارجی، جنگ، فشارهای اقتصادی و گرفتاری‌های مردم آیا باید دعو اکتیم بر سازینکه فرزند فلانی خارج بوده یا داخل؟ هر کسی از بیرون نگاه‌اند می‌فهمد کسی که این حرف‌ها را مطرح می‌کند، واقعا دغدغه مردم ندارد. آیا به نفع مردم است که مادرگزر چنین مسائل پوچ، واهی و بیپهوه شویم؟ وی افزود: واقعا آدم باید خجالت بکشد که نماینده مردم باشد و در چنین شرایطی که هر روز فشار اقتصادی بر کشور بیشتر می‌شود و هر لحظه فاجع تبلیغاتی علیه ایران تقویت می‌شود. بحث‌های جنجالی از این دست راه بیندازد؛ اینکه «ما کشف کردیم فرزند فلانی خارج بوده» و مانند آن. این مسائل کجای درد مردم را درمان می‌کند؟

کرباسچی گفت: بعد خوش‌شان نگاه نمی‌کنند که در میان مجموعه‌های خودشان افراد زیادی هستند که فرزندانشان در خارج هستند. در کشورهای مختلف اقامت دارند. همین دیروز درباره این گفتند که فلانی در دولت چنین است و دیگری در فلان دستگاه چنان؛ در چنین‌که بعضی از کسانی که در رأس این حرف‌ها هستند، خودشان زمانی شهروندی کشور دیگری داشته‌اند. حال می‌گویند ما پس دادیم یا ندادیم. اگر بنا باشد برخورد شود، که فقط با این چند موردی که سر آن غوغا می‌ی‌کنند نیست، خیلی موارد دیگر هم هست.

یکشنبه

۰۲ ● ۰۹ ● ۱۴۰۴

۰۲ جمادی الثانی ۱۴۴۷ / ۲۳ نوامبر ۲۰۲۵

سال هشتم
شماره ۲۲۵۹

armanmeli.ir

«آرمان ملی» تقابل بهارستان با پاستور را بررسی می‌کند

استیضاح سیاسی صادق؟!

◀ استیضاح وزیر راه با ۱۶ محور و ۷۰ امضا

که نشان می‌دهد نگاه نمایندگان بیش از عملکرد صادق به حواشی مثل سفرهای وزیر است. یا مساله انتصابات که به طور قطع نگاه سیاسی بر آن حاکم است و به نظر می‌رسد طیف تندروها که روی کارآمدن دولت جدید دستشان از انتصابات در وزارت راه و شهرسازی کوتاه مانده می‌خواهند با کنارزدن صادق دوباره رویه سابق خود را احیا کنند. لذا به نظر می‌رسد تندروها هر آنچه را که برای ناکارآمدی یک وزارتخانه لازم بوده، جمع کرده‌اند تا اینگونه القاء کنند که وزیر راه و شهرسازی توانایی اداره امور وزارتخانه را ندارد و از وعده‌های داده شده عدول کرده است. چه اینکه اخیرا احمد آریایی‌نژاد نماینده همدان در مورد استیضاح وزیر راه گفته بود: «عملکرد وزیر در همه زمینه‌ها ضعیف بوده است. وزارت راه و شهرسازی نیازمند مدیری توانمند است و وزیر در تراز نظام و دولت اسلامی نیست». در حالی که کافی است نگاهی به عملکرد فرانسه صادق وزیر راه و شهرسازی طی مدت ۱۵ ماه گذشته داشته باشیم تا دریابیم که تلاش‌های بی‌شائبه تنها وزیر زن دولت در جهت اهداف دولت و حل مشکلات حمل و نقل و مسکن بیش از انتقاد و استیضاح لایق تشویق و حمایت است. از قضا تفاوت صادق با سایر وزرای پیش از خود همین سرکشی به مناطق مختلف در جهت حل و فصل مشکلات حوزه وزارتی است. چندی پیش وزیر راه و شهرسازی، در حاشیه جلسه هیات دولت در خصوص طرح استیضاح خود گفته بود: «وزارتخانه‌ای باایله خدمات گسترده داریم؛ مادر جاده، شهر، روستا، مسکن، بندر، آسمان و ریل فعالیت داریم و تمام تلاشمان ارائه خدمات به مردم است که بخشی از مطالبات مردم هنوز پاسخ داده نشده و در حال انجام است و تاکنون جلسه‌ای در کمیسیون عمران درباره استیضاح نداشته‌است.» لذا نوع برخورد سیاسی

«آرمان ملی» در گزارشی گفته‌های وزیر خارجه را تحلیل می‌کند

ترمیم دیپلماسی؛ پیش‌نیاز مذاکره باتهران

دلیل و توجیهی از توافق خارج شد. این برای ما تجربه‌ای بسیار بد بود. سپس امسال، در سال ۲۰۲۵، دوباره وارد مذاکره شدیم. پنج دور مذاکره با دولت آمریکا داشتیم و بسیار به توافق نزدیک شدم. بودیم. قصد ندارم وارد جزئیات شوم. بنابراین پنج دور گفت‌وگو داشتیم و دور امادو روز پیش از آن، اسرائیلی‌ها به ما حمله کردند. در واقع، آنها به میز مذاکره حمله کردند و این با حمایت ایالات متحده انجام شد. هیچ شکی در آن نیست.» عراقچی با تأکید بر اینکه ایران تسلیم خواسته‌های یکجانبه ترامپ نخواهد شد؛ ادامه داد: «همان‌طور که خود ترامپ چند روز پیش به آن اعتراف کرد. ترامپ در میانه همان درگیری‌ها توییت‌هایی منتشر کرد و خواستار «تسلیم بی‌قید و شرط» ایران شد. او به مردم تهران گفت: «تهران را تخلیه کنید.» چند روز پیش هم دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا ضمن گرافه‌گویی علیه ایران، بار دیگر مدعی شد که تهران خواهان توافق است. ترامپ در گفت‌وگو با رادیو فاکس باردیگر مدعی شد: «آن‌ها می‌خواهند توافقی انجام دهند و ما احتمالاً اقرار است با ایران توافق کنیم. ما یک ابر بزرگ و تاریک را از فراز خاورمیانه کنار زده‌ایم.»

تکرار دعوت به مذاکره

رئیس‌جمهور آمریکا باردیگر مدعی شد که خواهان توافق با واشنگتن است. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا ضمن گرافه‌گویی علیه ایران، بار دیگر مدعی شد که تهران خواهان توافق است. ترامپ در گفت‌وگو با رادیو فاکس باردیگر مدعی شد: «آن‌ها می‌خواهند توافقی انجام دهند و ما احتمالاً اقرار است با ایران توافق کنیم. ما یک ابر بزرگ و تاریک را از فراز خاورمیانه کنار زده‌ایم.»

سیاست

گزارش

رفع فیلترینگ در برزخ تصمیم‌گیری

چه کسی از فیلتر فضای مجازی نفع می‌برد؟

با وجود همه وعده‌ها و اظهارنظرهای ضدونقیض، هنوز خبری از رفع فیلترینگ نیست. افزون برآن، گویی اطلاع‌رسانی و شفافیت نیز از دستور کار دولت در این حوزه حذف شده است. اقتصاد آنلاین نوشت؛ آخرین خبرهای غیررسمی حاکی از آن است که تفاهم‌نامه تیم مذاکره‌کننده وزارت ارتباطات با مدیران تلگرام نیز همچنان در شورای عالی فضای مجازی در دست بررسی است. بر اساس برخی گزارش‌ها، محدودسازی مطالب تحریک‌آمیز قومیتی، حذف محتوا با شکایت شهروندان، همکاری تلگرام با دستگاه قضائی ایران، مسدودسازی ترویج‌کنندگان محتواهای تروریستی و خلاف امنیت ملی ایران و تعهد به ایران برای عدم ارائه اطلاعات کاربران ایرانی به سرویس‌های اطلاعاتی بیگانه از جمله شروط اعلام شده به تلگرام است. اما جزئیاتی از پاسخ تلگرام به این شروط هنوز منتشر نشده است. از سوی دیگر به نظر می‌رسد رفع فیلتر اینستاگرام که در دولت سیزدهم مسدود شد و شبکه ایکس و یوتیوب نیز چندان مورد توجه نیست.

شروط شورا

تلگرام در ایران هفت سال قبل فیلتر شد، اما پس از فیلترینگ فقط به صورت مقطعی مخاطبان آن کاهش یافت و سپس روندی افزایشی به خود گرفت. تا جایی که امروز تلگرام بیش از ۵۵ میلیون کاربر ایرانی دارد. موضوعی که نشان می‌دهد استفاده روزمره مردم از تلگرام چندان به تصمیم اعضای شورای عالی فضای مجازی منوط نیست. مصطفی پوردرستی، نماینده اردکان در این زمینه گفت: «تصمیم نهایی بر عهده شورای عالی فضای مجازی است و برخی بندها هنوز مورد اختلاف بوده و نیازمند بررسی بیشتر هستند. این شورا، علاوه بر شروط فنی، شش اصل کلان را برای رفع فیلتر پلتفرم‌ها تعیین کرده که شامل افزایش سرمایه اجتماعی، تقویت حکمرانی قانونمند، تأمین امنیت روانی جامعه، رعایت الزامات امنیت ملی، حفظ استقلال کشور و عدم آسیب به پلتفرم‌های داخلی می‌شود.»

شبکه‌های اجتماعی

رفع فیلتر تلگرام در حالی با مانع روبه‌ر شده که اینستاگرام، یوتیوب و شبکه اجتماعی ایکس (توییتر سابق) همچنان مسدود و البته مورد استفاده گسترده کاربران ایرانی هستند. طبق گزارش‌ها ۸۶ درصد کاربران اینترنت در ایران یعنی حدود ۴۰ میلیون نفر از فیلترشکن استفاده می‌کنند. در واقع استفاده از فیلترشکن تبدیل به تجربه‌ای روزمره و سراسری شده که فیلترینگ گسترده فضای مجازی در عمل بلاموضوع کرده است. پس از تلگرام، «یوتیوب» نیز بخت زیادی برای رفع فیلترینگ دارد. تاحدی که این شبکه در اینترنت داخلی دانشگاه تهران نیز رفع فیلتر شد. اما این تصمیم با اعتراض دانشجویان این دانشگاه نسبت به اینترنت طبقاتی همراه شد. آنها اعتقاد داشتند رفع فیلتر باید به صورت سراسری برای همه کشور اعمال شود. حامیان رفع فیلتر معتقد هستند که ادامه وضعیت فعلی نه تنها هزینه‌های مردم را افزایش داده، بلکه موجب گسترش استفاده از فیلترشکن‌ها و شکل‌گیری یک بازار سیاه با گردش مالی میلیاردی شده است. بازاری که بنا به برآوردها، ماهانه بیش از ۵ هزار میلیارد تومان گردش مالی دارد و سالانه به ۶۰ تا ۷۰ هزار میلیارد تومان می‌رسد. منتقدان این وضعیت می‌گویند: فیلترینگ نتوانسته اهداف فرهنگی و امنیتی خود را محقق کند و بالعکس، با اتصال دائم کاربران به فیلترشکن، درپچه‌های ورود محتوای غیراخلاقی یا سوء استفاده‌های امنیتی بازتر شده است. جنبه امنیتی استفاده گسترده کاربران از فیلترشکن‌های ناامن در جنگ ۱۲ روزه با اسرائیل نیز کاملاً مشهود بود.

وعده‌های بی‌سرانجام

یکی از مهم‌ترین نقدها به نحوه مدیریت این موضوع، تعدد روایت‌ها و نبود شفافیت است. در هفته‌های اخیر اخبار ضدونقیضی درباره رأی منفی کمیته بررسی رفع فیلتر به بازگشایی تلگرام، یوتیوب و اینستاگرام منتشر شد. هم‌زمان برخی منابع نزدیک به دولت از «وجود اراده جدی» برای برداشتن گام دوم رفع فیلترینگ خبر دادند. اما این خبر به سرانجامی نرسید و این تناقض‌ها باعث شده وعده‌های ابراز امیدواری سختگوی دولت و برخی نمایندگان، دیگر برای افکار عمومی چندان قابل اعتماد نباشد. کارشناس فضای مجازی تأکید دارند که بخشی از این سردرگمی به حضور منافع پنهان، از جمله مافیای فیلترشکن، برمی‌گردد. منتقدان می‌پرسند که چرا فروشنندگان این ابزارها که سود مستقیم از ادامه فیلترینگ می‌برند، هرگز شناسایی و معرفی نمی‌شوند. ابهام در این بخش، شائبه تاش گروه‌های ذی‌نفع در قدرت برای حفظ وضعیت موجود را بزرگ‌تر کرده است. بخش قابل توجهی از مشاغل خانگی و کسب‌وکارهای کوچک در ایران وابسته به شبکه‌های اجتماعی و پیام‌رسان‌های خارجی هستند. ادامه فیلترینگ این پلتفرم‌ها نه تنها باعث افت درآمد این گروه‌ها شده بلکه گردش مالی و ظرفیت افزایش تولید ناخالص داخلی را نیز از بین برده است. در شرایطی که بسیاری از کشورها از این ابزارها به عنوان محرک اقتصاد دیجیتال استفاده می‌کنند، ایران با اعمال محدودیت به سودجویی فروشنندگان فیلترشکن و خروج فعالیت اقتصادی از حوزه نظارت و مالیات رسمی، عملاً خزانه عمومی را محروم کرده است.

برزخ تصمیم‌گیری

باگذشت بیش از یکسال از دولت چهاردهم، داستان رفع فیلترینگ به جای تحقق وعده‌ها، به عرصه‌ای پر از ابهام و روایت‌های متناقض تبدیل شده است. آنچه از وضعیت کنونی برمی‌آید، نبود یک سازوکار روشن و تصمیم‌گیری واحد است که بتواند خواست عمومی را با ملاحظات امنیتی و فرهنگی در چارچوب مصالح ملی جمع کند. ناشی از این عدم رویه به روند رفع فیلتر و فشار اقتصادی ناشی از آن، نشان می‌دهد که اگر دولت نتواند شفافیت و وحدت رویه را به این فرایند وارد کند، نه تنها سرمایه اجتماعی افزایش نخواهد یافت، بلکه شکاف میان جامعه و حاکمیت در حوزه فضای مجازی عمیق‌تر خواهد شد.